

Chương 9

V Chàng oan V chàng K L

Nó cúi đầu, hích tít d. Giật con trai bà, ríu ríu ox ng, Vnh D bắt giặc c m th y không lành lòng. Chhivi ng bà ng nh n ra mình là gi m o, n u không bà s au lòng l m.

M i ngày trôi qua khá nh nhàng.

Tinh H n và Vnh D ã nh p l i làm m t. Cho dù a tr áo tím trong Du Li C c còn s ng thì có l nó c ng không tài nào ch ng minh c mình m i là Th t th t s .

Tuy t r i dày nh m t tr n m a mùa hè. a m t nhìn ra, m t màu tr ng xóa vô biên vô t n.

- R i kh i s n c c, ta s là s ph m i c a ng i. - Lý Ngôn Niên nheo m t, th ng th c lo i r u Thanh Châu H ng c un m v a ph i. Có ng i hình dung r u Thanh Châu H ng c b ng cao l ng nh l p son trên môi n nhân, khi n ng i ta si mê và tham luy n. H n c p m t l i c nhìn th n c o ang t a h i trong bình s tr ng, mi ng nh ch lên thành m t n c i.

Vnh D thông th pha trà, trông vô cùng tho i mái. t nhiên nó nh n ra ngón ngh m nhân tiên sinh ã d y r t h u ích. Trà o thanh tâm, v a v n có th i gian tiêu hóa câu nói c a Lý Ngôn Niên.

Nó không thích h n ta làm s ph , tuy r ng Lý Ngôn Niên có quá nhi u th d y mình.

- Ng i không c n ph i g i ta là s ph , tr c m t hay sau l ng ng i khác u không c n. Nh ng gì ta d y ng i, ch c ch n là nh ng gì ng i c m ghét, ó là chuy n th ng tình. - Lý Ngôn Niên c i t gi u.

Vnh D kh nâng tay, n c sôi trong m vào bát trà, h ng trà làm nh t i mùi v quýt và mùi r u, khi n b u không khí trong phòng tr nên thanh mát. Nó hài lòng t m trà xu ng, hít m t h i, c i ng t ngào:

- M i s ph .

Lý Ngôn Niên không ón chén trà trong tay Vnh D , ti ng s ph c a nó hi n nhiên ã khi n h n h i b t ng :

- Ta nói rồi, không cần. Ta không uống trà.

- Sau này có chuyện gì, thì sẽ rõ cho sự thật. - VNHĐ cười nói.

Hai người uống ấm trà nhìn nhau, trong đôi mắt VNHĐ tràn ngập sự ngây thơ, chân thành tuy vậy.

VNHĐ nhìn ra sự nghi hoặc của họ, mỉm cười nói:

- Không cần phải nghi ngờ, người thì nghi ngờ là thế, nhưng gì sự thật để con cháu chúng ta hiểu.

Nếu có ai VNHĐ khi nhìn Lý Ngôn Niên có cảm giác đôi mắt mình bị kích thích đau nhức vì ánh sáng hắt mắt tuy vậy. Họ nâng ly rượu, cười nói:

- Nụ cười của anh thật đẹp, người này, người kia khi nhìn Kinh ô phát cười.

Xoay! VNHĐ đã nắm lấy tay, ném tách trà xuống đất, trên mặt vẫn là nụ cười ngọt ngào:

- Không vui thì ném làm gì!

Lý Ngôn Niên khựng lại, trong mắt lóe lên nụ cười.

- Sự thật không chấp nhận con cháu? Nếu bạn công phu để người thì làm sao VNHĐ có thể qua sự thật? - VNHĐ chỉ tay trong lòng, người chỉ người là cái thái gì.

Lý Ngôn Niên rút cục công thức thái độ sau lưng nhấc nó. Nghĩ về VNHĐ mới chính tu, Mục sư vì lợi ích người là người tốt, người trách nó nóng. Lý Ngôn Niên nghiêm túc nói:

- Vào VNHĐ thì nói người không như bây giờ đâu. Tuy nhiên người mới chính tu, Thanh y quái luôn coi người là trẻ con như người ta cảm thấy có người thì người hiểu.

- Mục sư nói. - VNHĐ bất ngờ như nhấc tay thì người theo cảm.

- Hoàng thì người, qua tất cả thì người vào kinh học vì ba vị Hoàng t. VNHĐ gia ngày trẻ luôn thoái thác vì bệnh tình của Th, Hoàng thì người thì người cháu, nghe Người nói làm thì có lợi cho việc giúp Th mà lòng nên rút kiên trì.

VNHĐ vậy, chỉ có người không biết Du Lịch cảm thấy Hoàng t nào? Mục sư nói gì thì trẻ Hoàng t, có thể khác nhau hay sao? Bất toàn VNHĐ gánh cái thì người tưng tưng cho con, lý giải tình cảm của ông ta vì Hoàng t?

- Vì Hoàng t tính tình ôn hòa, lại do sự phi lý mà sinh ra, Hoàng th cũng yêu mến như thế, chắc có lẽ tính tình quá mềm mại nên người phải giúp đỡ người.

Mình đoán sai rồi sao? Bởi mình tưởng đã tiếp cận với Thiên t tốt rồi, sau này chấp chng người quy n, nên nghe và vì vì c gì về ng thiên h này! Có phải là kế hoạch ép Thiên t, làm cho họ không? Về nh D là ra mắt k t lu n khác. Nghe nghe thì mình cũng chng thì t thời giờ.

- Nh Hoàng t, và Tam Hoàng t thì sao?

- Nh Hoàng t do Hoàng h u sinh ra, chắc là tâm t thâm trầm, tho n tàn ác, Hoàng th cũng không thích, thế nên mới không chấp làm người k v. Tam Hoàng t thì tự tu người, mà thân là Lưu th, con gái của tr n Uy t ng quân, thế nên tính tình Tam Hoàng t thng th n l mng, cũng không chấp Hoàng th ng hài lòng. Hiểu chưa?

- Hiểu rồi. Nếu vì Hoàng t chấp oan V ng ph ng h thì chấp ch n s v t qua Nh Hoàng t do chính th t sinh ra, chắc là chấp người giúp đỡ, không chấp Nh Hoàng t b t n t.

Lý Ngôn Niên hài lòng cười:

- Có người bên Hoàng t, giao tình tốt với người thì chúng ta sẽ yên tâm.

Thế sự gì nên thế sao? Về nh D cảm thấy thì quá nh nhàng. Làm một Th t, V ng gia có quy n th nh t cùng vì vì c trở thành b ng h u t t c a Hoàng t, sau này có trở thành Thiên t, thì cũng có vẻ ư t sáng s a.

Du Li C c toàn b i d ng thích khách, sao lại làm một vì vì c vì dân nh thế? Về nh D mãi mãi không quên cảm tạ ngàn a tr m i b y, tám tu i đã phải tàn sát lẫn nhau. Nó không tin chuyện này chỉ nên gì nên thế.

Nh t i thân phận của mình, Về nh D có một d c m không lành. Về ch ng oan V ng đã là một bài toán khó, Hoàng t trong Hoàng cung lại càng là bài toán khó hơn.

Thanh y s ph nói, nếu có nguy hiểm thì tr n. t tr i r ng l n, không phải ch An qu c m i có ch dung thân.

ó là chiêu cu i cùng của Về nh D.

Lý Ngôn Niên ng trong sân cười nói về nó:

- Hôm nay chúng ta sẽ về Kinh ô, Về gia đình và Về phi cô đã chờ đợi chờ đợi.

VNHĐ mỉm cười.

- Còn nhớ bạn nhớ các người ra khỏi lâu không? - Lý Ngôn Niên tự nhiên hỏi.

VNHĐ ngơ ngàng, nhìn ánh mắt nhân tình trong sâu. Cũng tình yêu thì có gì ngạc nhiên mà xa mình và những người khác người trẻ tuổi Lý Ngôn Niên, khi đó quý sinh sát luôn trong tay họ, họ muốn gì thì mình cũng nghe có một chút không người kháng. Hôm nay... nghĩ tới đây, nó bắt đầu giác ngộ mình.

- Không gì đâu. - Lý Ngôn Niên mỉm cười.

VNHĐ thấy ánh mắt hai người đóng vai Lâm Thúy và Hằng lóe lên vẻ sợ hãi, chờ đợi người bắt đầu ra vô số người cùng nhau, làn tên nhả mà bạn về phía người này, không chút do dự, muốn người không kíp.

Một tình trạng tình lý lẽ cần phải hiểu, sau tình kêu thét thì t, không gian cũng trở lại yên tĩnh chút chốc.

Những người cùng nhau... trí nhớ của nó rất tốt, nhớ lại các người, nhớ rằng đó là một chiếc bình tưới và sau đó là xe khi tới đây.

- Nhớ những gì mà ta đã quên, tuy thì không phải là một nguy cơ nào có thể làm bị mất. - Lý Ngôn Niên nhàn nhạt nói bên tai nó.

- Thôi, thôi. - Họ đi ra ngoài cùng nhau thì chợt xảy ra chuyện gì, Lý Ngôn Niên kính khom lưng theo sau. VNHĐ ngạc nhiên, vội vàng chạy theo.

Trên đây là chiếc xe ngựa đã bị hỏng từ lâu, bạn muốn chiếc bình sữa sữa sữa sau, coi như không biết gì về âm thanh trong vũng. Lên xe ngựa, Lý Ngôn Niên cười nói:

- Ông nghĩ thì bạn nghĩ đây sao?

- Vâng. - VNHĐ cười khì.

- Ông đi rồi thì nhớ, bạn nhớ các người đã thấy, bạn nhớ sau cùng thì. Các người không quên nhớ. - Lý Ngôn Niên không trả lời câu hỏi của VNHĐ, nhìn sâu vào mắt nó. - Ngày nào đó, chắc chắn thành tựu của Thôi sẽ rất phi phàm.

- Thôi ra nghĩ nên nghĩ con mắt tình yêu gia! - Nhớ các người của VNHĐ càng thêm rõ ràng, phàm là gia đình trong nội tâm của Về người phụ nữ thì nó là tình yêu gia, chắc chắn nghĩ nghĩ nội tâm thì VNHĐ là Thôi.

Lý Ngôn Niên là một trong những Chớp sáng nổi bật, giữa VNHĐ là Thập
là tầng cao thân phận của mình. Bởi vì nó giống Lý Ngôn Niên một tiếng
ph, giống ã ra ngoài, hẳn nhiên là nô tài của nó thôi.

VNHĐ nói xong, không buồn nhìn sắc mặt của Lý Ngôn Niên. Giọng tay vén
rèm xe lên, quay đầu nhìn, tòa biệt thự ã chìm trong khói đen cuồn cuộn.

- Lý Chớp sáng hành sự quy tắc, VNHĐ ã hiểu.

Lý Ngôn Niên nhấc cốc không, nhấc cốc khi nhìn VNHĐ cảm thấy có
l còn nhiều chuyện sắp xảy ra mà nó không tài nào đoán được.

Một ngày sau, chiếc xe ngựa trắng tinh u tiên có thể gọi là thành. VNHĐ
nhìn cảnh thành cao sang sừng sừng mẫm, cuối cùng cũng tin có người
bình thường sống ở đây.

Trong bao trận chiến mé phía Tây của khách sạn Tịch Hòa lần này
thành, lần đầu tiên VNHĐ thấy khách sạn bên cạnh thị trường. Nhìn
chiếc khăn vắt trên vai thì như thể chuyển hướng sang lập trình lâu
bàn và hỏi khách quan ngại, nghe thì, VNHĐ không nén được tiếng cười.

Lý Ngôn Niên liếc nhìn tay theo dõi:

- Thi u gia, dùng cốc trong phòng nhé, ngoài ngoài ông phải uống, nh
hàng thân phận.

VNHĐ hít thở, đây là tòa nhà của u tiên mà nó cảm thấy
chẳng khi nào khi thì đây, cảm giác lòng hi u kỳ, nó gật đầu vào sân.

Dùng bát xong, không ai làm phiền, VNHĐ nằm trên giường mà
thay đổi. Nhưng một lúc mà nhấc cốc không khí xung quanh. Nó có một
linh cảm rất kỳ, thì nay chắc chắn xảy ra việc gì đó.

Giống, nó nghĩ thấy mùi khói khen khét. Cửa phòng bỗng mở ra, Lý
Ngôn Niên tay cầm thanh kiếm xuất hiện trước mặt nó, cười nói:

- Có người cần, thi u gia! Chúng ta trở thôi!

Hình ảnh người vẽ những thanh sắc bình thường. Diên khách cho người
khác xem! VNHĐ nghe. Nó chẳng hành như ý muốn gì, phớt lờ nói:

- Lý Chớp sáng, nhất định phải bảo vệ ta chu toàn!

- Thi u gia an tâm! - Nhấc cốc của Lý Ngôn Niên trở nên quật quật ánh sáng
ang hàng cháy bên ngoài.

VNHĐ cảm thấy trong lòng, bỗng nhiên bình thường là tôi.

Lý Ngôn Niên kéo tay nó ch y ra kh i sân, Lý Nh ã d t hai con ng a ch s n, th là ba ng i c i hai con ng a ch y tr n v phía kinh thành.

- óng k ch ph i óng cho h t. - Lý Ngôn Niên là m t s ph r t t t, lúc nào c ng d y nó nh ng th r t th c t .

- Vì sao không gi t h t h bi t vi n?

- Ki u gì c ng có ng i th y chúng b o v thi u gia xu ng núi.

- B n h bi t vi n m i ngày thì không nghi ng h ?

Lý Ngôn Niên c i:

- T t c b n h v n là ng i c a ta. Ta ch ng qua ch mu n ng i bi t, ng i c a mình c ng không ph i là không gi t c. Có hai tác d ng, tr c tiên là V ng gia càng không th nghi ng ; th hai, ta luôn cho r ng, k có kh n ng bán ng mình nh t chính là ng i c a mình, hu ng h , ng i vào s n c c quá nhi u.

- Vì sao không gi t luôn c Lý Nh , h n bi t nhi u nh t mà? - V nh D ch Lý Nh trên con ng a bên c nh.

- Thi u gia, ng ch i trò ly gián. Lý Nh là gia th n c a tôi, gi t ng i c a mình thì c, gi t ng i trung thành thì s ch ng còn ai trung thành v i c u n a.

V nh D b u môi, th y Lý Nh nhìn Lý Ngôn Niên y v c m kích và trung thành, nh ng l i nhìn mình b ng ánh m t oán c, nó th c s mu n c i th t to.

D c ng Th t h i kinh g p c p. Tin này l p t c c truy n t i oan V ng ph .

- Lý Ngôn Niên và Th t gi ang âu? - oan V ng Lý C c sa s m m t, n i tr n l o i nh, gi ng nói l nh l o nh b ng.

Nghe n ng i em trai này c a Hoàng n m x a khi c m quân i ánh gi c ch m i m i b y tu i. L n u tiên t chi n tr ng tr v , cái gh mà ngài ng i suýt thì b u nh ng k mà ngài ch t xu ng che khu t. T ó cho dù ngài ang c i t i nh gió xuân hay l ng l không nói m t l i thì c ng không ai tin oan V ng là m t ng i l ng thi n.

Ng i duy nh t có th khi n oan V ng m m lòng là V ng phi c a ngài, ái n duy nh t c a Th a t ng Tr ng K L nh.

Nghe nói n m x a trong l h i hoa ng t t Nguyên Tiêu Kinh ô, oan V ng g p thiên kim c a th a t ng i ng m èn. oan V ng bèn m t dày m i Tr ng ti u th cùng th ng ng, b Tr ng ti u th tát cho m t cái.

Cái tát y khi n V ng gia m y ngày li n không ch u r a m t, không nh ng m i h a s n i ti ng nh t Kinh ô th i b y gi là H a Liên Th o dùng bút v l i d u ngón tay c a Tr ng ti u th in trên m t mình ra m t t gi y, l i còn hí h ng mang g ng m t y th ng tri u. Trên kim i n, Hoàng th ng th y ông nh th l i cho ông m t cái tát n a, bách quan khuyên gián, duy ch có Tr ng Th a t ng là l nh lũng bàng quan.

Hai bên má u b tát mà oan V ng v n c i nói:

- B h th ng th n cái tát này là yêu th ng th n , yêu cho roi cho v t, th n không dám n a l i ca thán. - Khi nói câu y, m t ông nhìn ch m ch m vào Tr ng Th a t ng.

Hoàng th ng ch ành lên ti ng:

- L nh ái ã có ti p xúc v i oan V ng, Th a t ng l i là r ng c t c a tri u ình, hôn s này hã do Tr m làm ch , ch c ch n s không l nh thiên kim ph i ch u m t chút thi t thời.

Tr ng Th a t ng nghe xong câu này thì chân tay run r y. Ông m t i thi nhân, ng u bá quan, môn sinh vô s . Cho dù cú u tr c kim i n thì c ng ph i ng th ng l ng, lên ti ng:

- N u oan V ng có th khi n ti u n hài lòng, th n tuy t không dám hai l i. N u Hoàng th ng mu n h ch , th n s v nhà chu n b linh ng t Long ân.

oan V ng l p t c th tr c kim i n r ng mình s không dùng v l c, sau ó các th n dân trong Kinh ô c nhìn th y oan V ng gi t ng i không ch p m t là l i m m nh n ra.

Ví d tên u b p trong ph Tr ng Th a t ng khóc lóc c u xin ti u th giúp , giá thuê t nhà h n l i t ng, không n p tô thu thì ph i tr l i, không có t thì m t nhà m i m y ng i ch d a vào ti n làm công c a mình h n, s ng sao n i.

ng nhiên, m nh t ó c oan V ng mua l i, Tr ng Th a t ng có quy n c ng ch ng qu n c.

Tr ng ti u th bèn cho nhà u b p thuê m nh t thu c i n s n c a ph mình, tên u b p l i khóc nói c nhà h n b oan V ng mua làm gia nô r i, h n ph i m b o c nhà bình an r i m i t i ph Tr ng Th a t ng làm u b p ti p c. Th là Tr ng ti u th n i gi n ùng ùng t i tìm oan V ng nói lý, oan V ng l p t c g t u ng ý gi m ti n, nhân ti n m i nằng dùng c m.

Hãy ví dụ ... Tóm lại cuộc sống cùng Trần Thị Uyên thực nhìn thấy oan V đang là m m c i. N c i y còn r r n g n g i h n c n h n g b o n g m u n t r o n g K i n h ô c ù n g n r . K t c c c a c â u c h u y n t h i r t d o á n , o a n V n g c a n g i p v t h e o ú n g ý n g u y n , h n n a c h a t n g l p t r c p h i h a y c i t h e m t i u t h i p .

oan V ã n t u i n h i l p m à c h c ó m t n g i c o n t r a i - V n h D .

Th t h i k i n h m à l i b n g i c p b ó c , b n m i t ê n t h v c ù n g i u c h t h t , c h c ó L ý C h p s L ý N g ô n N i ê n v à g i a b c L ý N h t h o á t c , t h n ê n n g i a n g n g b á o c á o v i o a n V n g b o n g t a h i x o n g c â u n à y t h i m m m i n g c n g , l p b p m ă i m i n ó i r ò c t i n h h ì n h .

- B o L â m T n g q u â n m a n g n m t r m B á o k i ó n T h t v ! - o a n V n g r a l n h .

Chúng nhân trong ph tr n tròn m t, có v không tin vào tai mình.

- V n g g i a ... k h o n g p h i t i n h h u n g c b i t t h i k h o n g c d ù n g t h v c a k i n h k ... c ò n p h i c h n h n ... - T r t á c a V n g p h , L u P h u T k h u y ê n n h .

- B n v n g c ó p h i l à r n g c t q u c g i a k h o n g ?

- V n g g i a c h i n c o n g h i n h á c h , u y c h n t h i ê n h , n g à y n à o c ò n c ó V n g g i a t h i c á c n c k h á c k h o n g d á m t n c o n g ...

Vu t uôi ch a xong, oan V ã n g t l i h n :

- K n à o i u v i b n v n g l à i u v i A n q u c , i u v i A n q u c ... c ó p h i l à t i n h h u n g c b i t k h o n g !

L u P h u T t o á t m h o i .

- R a l n h i u t r a v i c n à y , x e m c ó p h i l à n c T n g b i ê n c n g c ó â m m u h a y k h o n g . - o a n V n g l i b s u n g t h e m m t c â u .

L u P h u T k h o m n g i h à n h l :

- V n g g i a a n h m i n h .

Trong lòng h n th m khâm ph c oan V ã n g hùng tài thao l c. N c T n g b k p g i a n c A n v à n c T r n , a t h h i m y u , l ú c n à o c n g r t q u y c n ê n k h o n g t i m c l ý d o á n h . N i T h t b t n c o n g l à A n q u c , n h n g c h c á c h n c T n g c ó v à i n g à y n g . o a n V n g m u n c á i o a n n à y c h o n c T n g , n c T n g c h à n h k h ó c m à n h n l y . A i b o V n g p h b c h t t n b n m i t h v , b n t i u t c t h o n g t h n g l à m g i c ó b n l n h n à y .

Nếu không phải vì ông gia luôn nâng niu Vâng phi trong lòng bàn tay, coi Thập bát hầu hầu thì Lưu Phu Tử còn nghĩ rằng đây là cái bẫy mà ông ta giăng ra.

Bốn ba trên ngựa an ổn thán thở, Vâng Duyệt thấy khó chịu. Nó không quen vì cưỡi cùng một con ngựa với Lý Ngôn Niên, không quen vì cưỡi ngựa trong lòng Lý Ngôn Niên, nó cảm thấy cách xa hơn một chút, suốt nửa tháng trước, một muông thú.

Đến khi nhìn thấy thành màu xám xuất hiện trước mắt, Vâng Duyệt gấp dài:

- Vâng không vào thành hay?
- Không, chúng ta vào thành ngay đi, nên đây cách Kinh đô chỉ một ngày, rất an toàn.

Đây là câu nói hay nhất của Lý Ngôn Niên trong suốt nửa tháng qua. Vâng Duyệt bối rối, cùng ngựa là không an toàn nhất.

Khách đi mời rượu, bàn ghế bày hoa⁽¹⁾ chiếu cho ra màu trắng của chắt lọc. Chúng quy là một lão béo y như trong tượng tượng, tiều phu vâng chỉ cưỡi ngựa vai, tất cả đi chớ ra ón:

- Khách quan muông nghê đi hay dùng cưỡi?

- Cho một phòng ngựa! - Vâng Duyệt gấp dài. Nó khom lưng nghé, nên cưỡi này để ngựa đi thì uổng lắm.

Chàng Lý Ngôn Niên nói những câu đó lo ngại lắm, Vâng Duyệt cũng nói:

- Nghe gì cưỡi xem tôi đi xem cưỡi, thì nay cưỡi yên chớ?

- Tiều phu thích thân canh êm cho Thập bát. - Lý Ngôn Niên hiển nhiên là rất hài lòng vì vì cưỡi Vâng Duyệt là như hích cưỡi của mình, bèn đưa nó lên phòng còn bốn thân ngựa ngoài cửa.

Vâng Duyệt dài một tiếng, hơn ta chớ muông nó bị trượt, vì nhím vâng này, hiển nhiên uổng đâu cưỡi không đáng tí c. Nếu làm hỏng chó chớ chớ thì kệt cưỡi sĩ giếm hân trong bị trượt và cưỡi muông đi bình kia.

Hai có thể làm gì mình? Vâng Duyệt không nghĩ rằng ai có thể uy hiếp bốn thân. Giết mình? Chúng chớ có một cách này, thì nên một hình tượng này thì khác thì hiển nhiên c.

Tội nó cũng không ngon, ngon ra vào khách đi mua thì u. Vnhd
Đd bth cgc, lmb m nói:

- Ngọt gì cũng không yên.

Ngoài kia vang lên âm thanh khô giòn va vào nhau.

Lý Ngôn Niên hình như ai đó nói:

- Lâm tống quân, thi u gia ãng r i.

- Vnhd gia có l nh, Lý Chps đc ng h t ng v t v , phòng k
ch, đ n t o i n a ê m ó n Th t h i ph .

Lý Ngôn Niên gõ lên cửa phòng:

- Thi u gia t nh ch a? Lâm tống quân ph ng l nh Vnhd gia t i ó n thi u
gia h i ph .

Vnhd ngáp dài ra m c a, ng c nhiên nhìn th y m t ng i cao l n. T
u n chân c b c trong b khô giòn màu en, trông th t oai phong.

- Tống quân Lâm Hng, ph trách i Phiêu k cánh t c a i Báo k
Kinh k tham ki n Th t ! Th n th a l nh Vnhd gia h t ng Th t h i kinh! -
Lâm tống quân có gì ng nói sang s ng.

Vnhd r t mu n s lên b khô giòn c a h n, ng m ngh l i c m th y sau
này mình ki m m t b m c là c, a tay ra s thì có v tr con quá. Nó
m m c i, m t m i nói:

- Phi n tống quân... oáp! - Vnhd l i ngáp dài, i xu ng d i l u.

Các binh s khô giòn sáng ng i t i s nh khách i m ng đàn hàng
ngang t i t n ngoài c a, ng i nào c ng nghiêm ngh , g p Vnhd u qu
m t chân xu ng, ng thanh nói:

- ó n Th t h i ph !

Th t hoành tráng! Th t uy phong! Ông ch khách i m qu xu ng không
dám ng ng u lên.

Tr c c a ch có m t chi c xe ng a, Vnhd không dám dùng khinh công,
gi tay ra, đ a vào Lý Ngôn Niên b c lên. Th y Lý Ngôn Niên có ý theo
lên xe ng a, Vnhd quay u l i nói v i h n:

- Ta m t l m, không mu n b ng i khác làm phi n. - Câu này c ng là nói
v i Lâm tống quân.

- Th t an tâm. - Lâm t ng quân th y s c m t V nh D có v m t m i thì trong lòng d y lên v th ng xót. H n r t th u hi u tâm tr ng th ng con c a V ng gia. M t c u con trai m t hoa da ph n ban u không ch u nói chuy n, khó kh n l m m i tr kh i b nh l i b ng i ta thích sát, cho dù ng i ngoài nhìn vào c ng ch ng n , hu ng h là oan V ng.

Lý Ngôn Niên s ng s , Lý Nh bi t i u d t ng a t i. H n nhìn vào chi c xe ng a m t cái r i nh y lên ng a. Lý Ngôn Niên l nh lòng c i, t ng r ng làm Th t th t r i thì mu n làm gì thì làm sao? Tr con úng là tr con.

- V Kinh ô! - Lâm t ng quân hô to, c i ng a cùng Lý Ngôn Niên i hai bên xe ng a.

V nh D tr n trong xe c i th m, n u là bi t vi n ho c Du Li C c, Lý Ngôn Niên s tr thù hành vì mình không cho mình lên ng a th nào nh ? Nó mu n Lý Ngôn Niên bi t r ng, cho dù có hoàn thành nhi m v c a c c thì nó c ng không còn là Tinh H n m c cho h n mu n n n bóp th nào tùy thích n a. T gi tr i, Lý Ngôn Niên ch là m t h nhân trong V ng ph mà thôi.

C n l i gi i thích sao? R t n gi n, m t Th t ti u V ng gia ch a b nh trong s n c c n a n m, khi quay v lúc nào c ng ph i nhìn s c m t h n ta hành s thì V ng gia và V ng phi s sinh nghi.

Nh m m t l i, nó ng th t. Chi c xe ng a i trên ng l n, trên xe l i c tr i m t t m th m dày, l c l nh ang thôi miên.

Kho ng gi Ng , nó nghe th y Lý Ngôn Niên vén rèm xe lên g i:

- Thi u gia, t i r i.

V nh D v n ch a t nh ng h n, ch ng mu n m x a gì t i h n ta, nh m m t nh ng ti p.

Lý Ngôn Niên h i s t ru t, tr c m t Lâm t ng quân l i không t i ng i to, bèn h rêm xu ng, trong lòng c m th y b c b i. H n bi t r t r ò v i t vi c a V nh D thì ch c ch n là t nh r i, nh ng l i l t t mình i.

Lý Ngôn Niên c m th y u au nhói, ng m l i nhi m v c a V nh D , c i l nh b m c.

V nh D an tâm nh m m t d ng th n. Lúc này nó ang ngh , nên dùng b m t nào i di n v i oan V ng và V ng phi. Nên nhi t tình ô m h tuyên b r ng mình ã là m t a tr bình th ng, hay là t ra tao nhã, y u u i, thì tho ng nói vài câu h bi t r ng b nh mình ã kh i, ã ch u nói chuy n? C hai l a ch n này u r t có ích. L a ch n th nh t có th khi n V nh D tr

thành mặt trời buổi sáng, ngắm cảnh Kinh đô, muộn làm gì thì làm, lựa chọn thì hai lựa giúp nó che giấu thực lực, lý tưởng chính.

Chắc hẳn suy nghĩ càng, rèm xe đã mất hẳn các vết lên, tiếng ngóc bễ vang lên kèm theo mặt trời hừng hực thoáng thoáng, có người lên xe buýt. Vnhd vào lòng.

Vnhd bắt kéo vào mặt trời ngóc bễ áp và nàng đã quy thuận phụng dưỡng người con gái của nó khi nó còn chưa kịp lựa chọn.

Bởi vì không còn nó lựa chọn, nên từ này như nhàn nhàn buýt Vnhd xuống xe, rời nhanh bước chân vào trong phố. Xem tình thế thì có lẽ là như vậy nó lên giường ngủ tiếp.

Mặt trời chính trưa nắng bao nhiêu? Vnhd bỗng dưng cảm thấy thất vọng. Nàng vẫn bắt nó vào phố, thế mà không thể nhận lấy mặt trời. Khẽ thở!

Vnhd tham lam hít mùi thơm tỏa ra từ người phụ nữ, đoán là Chanel, rồi lại CK, cuối cùng vẫn cảm thấy dửng dưng như mùi thơm của hoa cỏ tự nhiên. Như nhận ra nhân vật thích túi thơm hoa khô trên người, Vnhd quy thuận sau này như như rồi thì sẽ làm mặt trời mang tiếng.

Vào phòng, hít thở thơm, không có mùi vớ quýt khó chịu của Lý Ngôn Niên, nó rất hài lòng.

Trong phòng vang lên mặt thanh âm khe khẽ, rồi lại một yên tĩnh tuyệt đối. Vnhd lắng nghe, Vnhd công việc gia đình là khác người, trong phòng ít nhất có ba người, vậy mà vẫn yên tĩnh tuyệt đối này, quy thuận trong hoàn cảnh Vnhd phố thất vọng.

Hừng hực mặt trời vẫn chưa tan đi, Vnhd nén ham muốn mặt trời, tiếp tục gửi vớ say ngủ.

Vnhd rất cảm kích người đã bắt mình xuống, giúp mình giảm bớt căng thẳng khi chuồn búp bê phụ thuộc hoàn Vnhd. Tuy rằng người hình gì ngó nhau, cách thức thái độ hành xử rất gì người, nhưng dù sao con người cũng có cảm giác, làm cha mẹ có lẽ sẽ càng như vậy bèn hèn. Vnhd vô cùng lo lắng mặt trời tình tứ không thể ghi chép trong sách sống phát sinh. Nó thấy tiếc vì thế giới bé nhỏ tím không bị nói, nếu không nó đã mọi người tin tưởng như hiện.

Nghe thấy vậy, Vnhd thì nói về mình, mà đúng là xa, không có chút lòng tâm nào. Nhưng nó phẫn nộ, phẫn nộ cho thất bại, nghe thấy, Vnhd thấy như cảm giác phóng. Không thể trách nó ác, muộn trách thì trách cái người đã nghĩ ra chuyện này!

Từ khi biết Lý Ngôn Niên là một trong những Chớp sáng nổi bật của văn壇 Việt Nam, Văn Địch hiểu rằng số phận của mình đã được quy định kể từ khi bước ra khỏi tử tù và nhìn thấy họ.

Chính vì giọng nói này mà họ đã lên kế hoạch bắt ba năm, họ vẫn còn rất kiên nhẫn chờ mình hạ cánh. Như Lý Ngôn Niên đã nói, từ Hoàng đế năm nay mới bắt đầu, Như Hoàng đế kém Hoàng đế vài tháng, cũng đã bắt đầu, Tam Hoàng đế thì bắt đầu từ mình, từ khi có lần sẽ tiến hành sau vài năm nữa, khi các Hoàng đế đã lớn. Mọi năm nay, có lẽ Văn Địch có thể sống tiêu điều suốt đời trong thân phận Thợ.

Khoảng thời gian này nó có thể nắm lấy cốc sữa của mình trong tay. Văn Địch mỉm cười, sau đó mỉm cười.

- Thi u gia? - Nét mặt vui mừng. Nàng cao lớn hơn người đã óng giềng trong biệt viện khá nhiều, phi cao tới một mét bảy mươi hai, chướng trách biệt nó không một chút công sức nào. Giọng nói rất quen thuộc, quan thanh tú. Hóa ra nàng chính là Hằng! Văn Địch nhìn nàng từ trên xuống, ánh mắt rơi trên túi thỏ thỏ Hằng.

- Này!

Hằng giới thiệu mình, ngay lập tức vui mừng hơn:

- Nhân Nhi, mau đi báo với Văn Địch, Thi u gia biệt nói rồi!

Văn Địch đứng dậy, Lâm Thúy vội vàng mang một chiếc gối cho nó kê thêm. Lâm Thúy như bé xinh xắn, vẫn nhìn thấy biệt là người nhanh nhẹn.

Hằng mang nước uống, ca thán:

- Sao Thi u gia không ngủ thêm một chút? Bận hành việc trên xe thì làm sao chú ý?

Chẳng nhẽ ta lại không muốn ngủ, ai biết Lý Ngôn Niên bị bệnh! Văn Địch uống một ngụm nước, để chú ý nhiều. Nó lúc nào nói:

- Trong phòng nghỉ ngơi quá, ta không ngủ được.

Hằng thốt kinh:

- Ngày trước Thi u gia sinh bệnh là ngủ một mình. Tuy rằng không nói như bây giờ nhưng chú ý cho tôi với Lâm Thúy đi.

- Trên núi ta thấy ngủ một mình, lâu dần nên quen với sự thanh tịnh. - Văn Địch gật gù thích, trong lòng rất phi nhân, có hai người này thì nó chẳng làm gì được.

Mi nói chuyện, ngoài cửa vang lên một thanh âm rớt xuống dẫu, nhàn nhàn dài:

- Bít nói thớt rớt.

Các thớt trong phòng nhớt thớt hành lớt:

- Vớt phi!

Vớt Dớt nớt nớt nớt nớt trên giớt, miớt hớt há, nớt miớt tớt ra, nhìn quên cớt oớt tớt. Chớt trách cớt oan Vớt lớt dùng tớt mớt phớt ngàn cách cớt bà, nam nhân mà cớt iớt cớt mớt mớt nớt nhớt vớt cớt ngớt có ngớt a lớt ã tớt cớt vinh quang sau khi thành công trong sớt nghiớt p! Nhìn xem, vớt tôi ấy này! Vớt ông thì sao? Vớt Dớt hoàn toàn có thớt hiớt uớt cớt oan Vớt, bớt giác a tay lên xoa mớt mình.

Oan Vớt phi rớt giớt ngớt bớt tranh trong cớt nớt sách viớt tớt vớt Vớt phớt, có iớt uớt bớt tranh thì làm sao soớt cớt vớt iớt thớt tớt? Ngớt quan cớt a bà vô cùng tinh tớt, Vớt Dớt rớt giớt ngớt bà, nói mớt cách chính xác, vớt Thớt tớt ó rớt tớt giớt ngớt bà.

Bà ngớt ngoài cớt a phòng nhìn Vớt Dớt, ánh mớt chan chớt a yêu thớt ngớt, dớt ngớt nhớt mâu thuớt nớt, lớt iớt dớt ngớt nhớt chớt tớt chớt a mớt tớt nớt iớt au không nói thành lớt iớt.

Vớt Dớt bớt ngớt dớt ngớt rớt mình, nó ã giớt tớt áitớt cớt a bà!

Nó cúi uớt, hớt iớt chớt tớt dớt. Giớt tớt con trai bà, rớt iớt lớt iớt mớt oớt xớt ngớt, Vớt Dớt bớt tớt giác cớt mớt thớt y không àn hớt lòng. Chớt hiớt vớt ngớt bà ngớt nhớt nớt ra mình là giớt mớt oớt, nớt uớt không bà sớt au lòng lớt mớt. Nó cớt ngớt không bớt tớt vì sao mớt iớt nhìn bà tớt xa mà ã mớt mớt lòng vớt iớt bà.

- Các ngớt iớt nhớt phớt cớt vớt cho tớt tớt, Thiớt uớt giaớt ngớt dài mớt tớt nhớt cớt, phớt iớt nghớt ngớt iớt vài hôm mớt iớt khớt e. - Vớt phi nói xong câu ó bớt quay ngớt iớt bớt iớt.

Vớt Dớt dớt iớt mớt tớt, không sai, mớt nhân Vớt phi mà nó chuớt nớt bớt nhào vào lòng yớt ã bớt iớt. Còn Hớt ngớt, Lâm Thúy lớt iớt không hớt tớt ra ngớt cớt nhiên, nhớt thớt viớt cớt này rớt tớt iớt bình thớt ngớt.

Vớt Dớt cớt mớt thớt y Du Li Cớt cớt thớt tớt là tớt cớt trách, ấy là hành viớt cớt a mớt tớt ngớt iớt mớt yêu con trai mình sao? Làm gì có chuyện ó! Vớt iớt gớt ngớt mớt tớt cớt a mình mà không thớt thu hút cớt Vớt phi tớt iớt tớt cớt giớt ngớt ô mớt tớt cái sao? Khớt miớt ngớt nó bớt uớt ra, có cớt mớt giác nhớt bớt ngớt iớt ta vớt tớt bớt.

Nhớt thớt hiớt uớt cớt tâm sớt cớt a Vớt Dớt, Hớt ngớt vớt iớt vàng chớt yớt tớt iớt nớt mớt tay nó, nói:

- Trong lòng Vng phi r t thng thi u gia, nhng tính tình c a ng i là th ...

Vnh D b c b i r t tay v , l n ra gi ng:

- Các ng i ra h t i, ta mu n ng m t lát.

Hng th dài lui ra.

C n phòng th c s yên t nh tr l i, lúc này Vnh D m i tr mình suy ngh . Không l c n b nh tr m c m c a th ng bé áo tím là do v y sao? Vng phi ã th thì Vng gia c ng ch ng c n ph i nói nhi u, h n ã không thân thi t v i a tr y khi n nó khó ch u trong lòng, không ch u nói chuy n. Lý Ngôn Niên Vng ph nhi u n m, ngay c Hng, Lãm Thúy c ng có th d ch dung nó làm quen, vì sao l i không nh c nh mình r ng Vng gia và Vng phi không thân m t v i Th t ?

oan Vng phái c i quân i ón Vnh D v ch ng t ông ta r t coi tr ng nó, nh ng v t i n i nghe kh u khí c a Vng phi c nh th b o nó c m t mình Hoàn Ng c vi n, ng nh c t i chuy ng p cha ru t n a.

Quá nhi u chuy n mà Vnh D không ngh ra c, nh ng vi c này ng i c a Du Li C c u không nói, khi n nó c m th y khó kh n trong b c i ti p theo. Nh ng nó ngh th c ng t t, c m t mình tr c ã, b b i l thân ph n.

Ngh t i ây nó bèn xu ng gi ng, lòng th m kinh hãi. Suýt n a thì nó quên m t óa hoa v n còn d i gan bàn chân, c ng may là mùa ông nên t t v n ch a tháo ra. Th là Vnh D quy t nh sau này ít b t Hng, Lãm Thúy h u h mình.

Gi a phòng ng có m t chi c t b ng bích sa, bên ngoài t m t chi c s p, là n i Hng và Lãm Thúy ng cùng Vnh D m i t i. Ph i tháo i, t i không c ng i ng c nh mình, quá nguy hi m.

Ra kh i phòng ng là m t khu v n r tr ng. Th phòng c a Vnh D phía ông, Hng và Lãm Thúy phía Tây. Trong sân có m t l p tuy t dày, góc t ng m t cây mai già ang n hoa r t p, Vnh D th y h i nh m nhân tiên sinh.

- Thi u gia, ngoài l nh l m, sao l i ra ây? - Hng và Lãm Thúy ang làm c m cùng Nhân Nhi, m i ng i ang tính toán xem nên làm món gì mà Vnh D thích n Th t vui v lên m t chút.

Ánh hoàng hôn r i lên khu v n m t v huy hoàng, Vnh D m m c i:

- Cho ta m t cái bình th t s ch.

Nó cười a nó khi nó Hng l n Lãm Thúy u ngậy ra h i lâu, r i v i vàng ch y vào b p tìm ki m.

V nh D ón l y cái bình, mang i h ng nh ng bông tuy t trên hoa mai. Hng b n l n nói:

- Ngày tr c Thi u gia r t ít c i.

- Vì tr c ây không bi t th gi i ngoài kia vui th nào, bây gi bi t r i. - V nh D tích c m t bình tuy t, l i hái bông hoa mai b vào ó, a cái bình cho Hng:

- Ph i hai ngày, khi nào tuy t tan h t, ta un trà cho các ng i u ng.

Hng kinh hãi “á” m t ti ng, nâng cái bình nh nâng b o b i.

Tr c gi n, Nhân Nhi xách m t h p c m vào nói là V ng phi b o nhà b p c bi t chu n b .

- V ng phi th ng thi u gia quá! - Hng c i nói.

V nh D l i càng thêm có thi n c m v i nàng, v chi c gh bên c nh:

- Ng i xu ng ây n v i ta.

Các th n che mi ng c i không dám.

V nh D c ng không mi n c ng, g p m t a ra hi u b o Hng l i g n, út cho nàng ta n, r i n l t Lãm Thúy, Nhân Nhi, ai c ng c m t mi ng.

Th y v e th n b i r i c a h , trong lòng nó th m c ý.

B a c m trôi qua vô cùng vui v .

n t i xong, Hng c i nói:

- N c nóng ã chu n b xong, nô tì h u thi u gia nhé.

V nh D gi t mình, l c u nói:

- Ta là ng i l n r i, sau này s t t m. Các ng i không c nhìn tr m.

- Qua t t thi u gia m i tròn m i tu i, v n còn là tr con mà. - Lãm Thúy nói vui.

V nh D nghiêm m t:

- Ai b o ta là tr con? Còn n a, t ngày hôm nay, bu i t i ta s ng m t mình, các ng i ng t i làm phi n!

Hùng và Lâm Thúy thấy VNHĐ không vui, nghĩ bụng có lẽ hôm nay thi đấu gia đình VNHĐ phi lý nhất nên mới thế, bèn vội có vẻ rụt thu hiu.

Lúc này VNHĐ miễn tâm, giữa hai người hình như trò chuyện một lát rồi mới rời phòng.

Nó đã trong tình trạng quên rồi, còn thì là tình trạng quên. VNHĐ miễn tâm mình luyện tập rồi công, hài lòng khi phát hiện ra công suất tăng thêm một chút, sau đó thì lúng toàn thân, lúng lúng cảm nhận bầu không khí trong và ngoài phòng.

Đã quá giờ Tí, VNHĐ gấp vội khoác áo vào, nhón nhàng về phòng.

Ánh sáng bàng bạc chiếu lên mặt tuyết, nó cảm thấy rất thích ngắm nhìn, Lý Ngôn Niên đã chờ ở đó.

VNHĐ miễn tâm:

- Thấy ra sao không cần phải nói rõ ràng, hôm nay tiên đã ra ngoài thì này nguy hiểm lắm.

Lý Ngôn Niên miễn tâm bèn che mặt đứng trong bóng tối, hỏi:

- Nghe thấy chưa?

- Thấy gì?

- Việc gia đình và việc phi lý không cần thì tôi thấy.

- Vì sao không nói sớm?

Lý Ngôn Niên miễn tâm:

- Nghe tôi nói rõ ràng làm thấy là bạn ta bó tay vì nghe tôi nói không? Tôi cảm thấy cần phải nói rõ ràng vào bạn thân tôi, muốn thì cần chi mà cần sự ủng hộ của việc gia đình và quý trọng trong tương lai, nghe tôi nói làm theo như nghe tôi nói. Tôi luôn cho rằng nghe tôi là nghe tôi thông minh, hãy không thể chỉ nhìn vào này, nó cảm thấy có gì cho nghe tôi.

- Thấy ra sao còn có chuyện gì nghe tôi trong cốc, tôi hỏi không? - VNHĐ phi lý thì anh nói rõ ràng Lý Ngôn Niên nói đúng. Nếu không chấp hành việc này, bắt cứ lúc nào họ cũng có thể lý giải nó, mà chấp nhận, thì miễn thì trong tương lai phải xem vận may của mình thế nào.

- Làm sao thì phải tin tưởng tin cậy. Họ cần gì? Vì bất cứ ai cũng không cần lòng. Nếu con người không còn tác dụng thì khó tránh khỏi.

- a t s ph ã ch i m. N u tôi nói cho ng i trong c c bi t s ph còn gi u h m t s chuy n thì Du Li C c s làm gì s ph nh ?

Lý Ngôn Niên nhìn V nh D y thâm ý:

- Ngay c s ph ng i c ng bán ng sao?

- nhi không h , s ph không yêu! - V nh D c i r t ngay th .

N c i y khi n mi ng Lý Ngôn Niên ng ng t, h n c m th y mình không nên d y V nh D quá gi i.

- V n cu i cùng, n u s ph ch tr i, ng i trong s n c c s tìm ai liên h v i tôi?

Khóe mi ng Lý Ngôn Niên gi t gi t, l nh gi ng:

- Mu n ta ch t ?

- S ph sao có th ch t c? V nh D ch lo có vi c g p không tìm c s ph thì ph i làm th nào.

- M u n vi n Kinh ô. - Lý Ngôn Niên nói xong bèn l ng l b i.

V nh D nhìn theo bóng h n, mình ph i luy n t p thêm m t th i gian n a m i có c công l c c a Lý Ngôn Niên.

Nó ng i trên ng n gi s n ng m tr ng. Vì sao V ng gia v i Vu ng phi l i không thân thi t v i con trai mình? Có ai làm cha làm m nh h không? Ch c ch n trong ó ph i có n tình gì ó? Lý Ngôn Niên hi n nhiên là t ng r ng b i vì Th t không thích nói chuy n, th nên m i d n d n xa cách cha m . Nh ng rõ ràng bây gi mình ã ch u nói chuy n mà V ng phi v n tránh r t xa, ngay c c a phòng c ng không b c vào n a b c. V nh D không hi u.

Ng i mãi ngoài th y h i l nh, nó nhìn hàng d u chân trong tuy t, c m giác xung quanh không m t bóng ng i, bèn th n tr ng dùng n i l c xóa i m i d u v tr i m i an tâm v phòng i ng .

Ghi chú:

1. Lo i cây song t di p mi n ông B c, Trung Qu c.